

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Verbi divini audiendi alia Motiva. Ex Vet. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. VII.

Verbi divini audiendi alia motiva.

Ex Veteri, & Novo.

Quia audisti. Gen. 3. 17. Sicut initium damnationis nostræ fuit, audiendo diabolus; ita initium salutis nostræ provenit audiendo Deum in Ministris suis. Broymard Verbum Dei.

Permitte me primum ire, & sepelire patrem meum. JESUS autem ait illi: *sequere; & dimitte mortuos sepelire mortuos suos.* Matth. 8. 21. Cur tam pium opus prohibet Dominus? S. Chrysostr. hom. 41. in Matth. nam si ad sepeliendum patrem, nè consequentia disciplina incidere, non permisit abire; quanto minus prædicationem absolvi propter aliqua privata. q. d. hic homo frequens erat auditor Christi: ergo, nè concionum filum abrumperet, à parentis funere avulsus est: sic enim auditionem Verbi Dei pietati erga parentem prætulit. Pinna Ethol. 9.

Factum est Verbum Domini. Luc. 3. 2. Quot reges, & principes, designat hic Evangelista; ut dicat, à Christo missum Joannem prædicare? Cum Christi nativitatem scripsit, tantum Romani Cæsaris meminit: Joannis nativitatem narrat, nullius principis factâ mentione. Cum verò prædicationis officium recenset; non tantum Cæsaris, sed & Sacerdotum, & minorum principum, recordatur: ut scilicet innueret; quanti esset momenti, alicujus sancti Prophetæ, aut prædicatoris, creatio. Stella hic.

Qui ex Deo est, verba Dei audit. Joan. 8. 47. Titelmannus: id est, prædestinatus, & electus; quique Deum ex affectu amat, & colit. Janfenius: *qui ex Deo est*, hoc est, Dei Spiritu præditus. Similiter Toletus. Euthymius: *qui ex Deo est*, juxta modum familiaritatis, hoc est, qui amicus est Dei, verba Dei audit: qui diligit regem, diligit ejus legem. Baradius t. 3. l. 1. c. 20. Dom. País. Quisque delectatur relatione stirpis suæ, & gestorum, quibus majores claruerunt: de stemmate alieno non attendit. Itâ, qui sunt ex Domo, & progenie, Dei, Dei Verbum audiunt; qui non sunt ex Deo, fastidiunt. Stella de contempte &c. p. 3. c. 48.

Ex Patribus, & aliis.

Qui Verbum Dei libenter audit in aures animæ de patria paradisi transmissas se suscepisse non dubitet. S. August. l. 50. homiliar. hom. 26.

S. Basilius Seleuc. Orat. 30. Christianam doctrinam vocat novam, & de cælo allatam, politiam.

Sicut esurire, corporalis sanitatis indicium itâ & studio magno audire divina eloquia, bonæ animi valetudinis certissimum est argumentum. S. Chrysostr. hom. 4. in Gen.

Cum affectui, & spirituali palatui, sapiunt cælestia, & divina; atque desipiunt carnalia, & terrena; laratur de spiritualibus, ac de carnalibus contristatur: signum evidens est, quod in tali anima inhabitat spiritus Sanctus. S. Bernardinus l. in fer. 6. Pent.

Date quartam partem horæ Verbo Dei, &

honoris Sanctorum, & salutis vestræ: qui non unam horam, non duas, sed dies integros, sed hebdomadas, fabulis sæpe datis. Gerfon. f. de OO. SS.

§. VIII.

Verbum Dei attentè audiendum.

Ubi est Deus, qui fecit me; qui dedit carnina in nocte. Job. 35. 10. S. Gregorio, dare carnina in nocte, est, per Prædicatores inter medias tenebras eorum submitti lucem sacræ doctrinæ. Nota: prædicationem carmen in nocte vocari. Prædicatoribus enim evenit, quod Symphonicis illis; qui nocte serenâ, sed frigidâ, musicam adorant. Fit, ut dulci concentu quendam excitent, & permoveant; ut relicta tantisper lecti quiete, ad fenestram accedat, & Symphoniam avidè audiat. Sed cum paululum auscultavit, illatum repetit. Idem dic de concionibus. Did. Nifs. D. 4. Adv. §. 5.

Qui habet aures audiendi, audiat. Luc. 8. 8. Multi aures habent, sed non ad audiendum: ij videlicet, qui auditionem divino verbo minime præstant: quid; perinde verbum audiunt, ac si non audirent. Audire namq; Verbum, est attentè, utiliter, obedienterq; audire Theophylact.

Domine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solum ministrare? Luc. 10. 40. Quarit S. Augustinus l. 26. de V. D. cur Magdalena accusata à sorore Martha, desidia, & inurbanitatis; omnino tacuerit? nec se defendit? Respondet: Maria neq; in respondendo voluit laborare: si enim pararet respondendi sermonem, remitteret audiendi intentionem.

Quanta temeritatis, imò quantæ infantiæ est: si fortè dum alloquitur nos Dominus majestatis; nos insensati avertamus aurem, & ad, nescio quas, ineptias convertamur. Quanta est hæc injuria, & quam graviter vindicanda! cum vilissimus vermis clamantem ad se audire designatur Creatorem universitatis. S. Bernardus f. de 7. spirit.

§. IX.

Verbo Dei dæmon insensus.

Tulerunt universa, quæ ad cibum pertinent. Gen. 14. 11. Dæmones libenter tollunt, quæ ad cibum animarum pertinent; id est, verba prædicationis, & doctrinæ. *Omnis, qui audit verbum regni &c.* Matth. 13. 19. Hoc est, quod legitur Judith 7. 6. quod Holofernes præcidi fecit aqueductum, nè influeret civitati, id est, prædicationem. Et hoc fit ex magna ira Dei; quando permittit, ut diabolus Prædicatores exterminet; tamen diabolus semper suos prædicatores relinquit, qui Sacram Scripturam vel depravant, vel emolliunt, vel evacuant. Hugo Card. hic.

Ventus aquilo dissipat pluvias. Prov. 25. 23. id est, doctrinas Prædicatorum. S. Thom. Aqu. Lect. 5. in 1. Rom.

Adhuc eoloquentem dixit quidam: ecce mater tua &c. Matth. 12. 47. Non intrat Mater, sed foris perstat, donec Magister loquitur: ne attentorum ad Christi verba turbaret quietem, ait Abulensis hic q. 105. Longè aliter improbus ille, qui Magistrum pie, ac ritè, docentem urget: *ecce Mater tua.* S. Chrysostr. hom. 30. in Matth.